

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.128 van 11 maart 2004
in de zaak A. 148.566/VII-31.792**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 advocaat O. VANKESBEECK,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN
 Koningin Astridlaan 189

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Syrische nationaliteit, op 9 maart 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 februari 2004 houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 februari 2004;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2004 om 09u.30;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat O. VANKESBEECK, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij diende op 17 september 2003 een aanvraag tot vestiging in.

1.2. Op 9 februari 2004 verklaarde de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot vestiging onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de tweede voorwaarde betreft, de volgende uiteenzetting geeft:

"1. Verzoekster, bijgestaan door haar zoon, waren waarschijnlijk niet voldoende ingelicht over de te voeren procedure en de stukken aan het dossier te voegen.

Haar aanvraag was dus niet vergezeld van de nodige en de dienende stukken, want ze werden in kopij neergelegd.

De dienende stukken bevinden zich echter in origineel ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg van MECHELEN.

Het opgeworpen middel is dus ernstig.

2. Intussen werden voor eensluidende afschriften bij de griffie opgevraagd en verkregen.

Ze worden dan ook gevoegd aan het "Verzoekschrift tot nietigverklaring".

Dus ook het 2de middel is ernstig.";

2.3. Overwegende dat artikel 20, tweede lid, 2/ van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een uiteenzetting moet bevatten van de feiten en de middelen; dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel als het rechtsbeginsel wordt aangeduid welke zou zijn geschonden als de wijze waarop de bestreden beslissing die rechtsregel of dat rechtsbeginsel zou hebben geschonden; dat dit te dezen niet het geval is; dat een loutere verwijzing naar bijlagen aan het verzoekschrift tot nietigverklaring dit gebrek niet kan goedmaken;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.